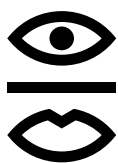

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogórskiego

Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

Międzynarodowa Konferencja Naukowa *Sztuka współczesna wobec mediów cyfrowych*

W dniach 14-20 maja 2018 r. Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego wraz z Instytutem Badań Sztuki Współczesnej Narodowej Akademii Sztuk Ukrainy z Kijowa (Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України) zorganizował międzynarodową konferencję naukową pod nazwą *Sztuka współczesna wobec mediów cyfrowych*. Wśród partnerów znaleźli się: działające na uczelni Polsko-Ukraińskie Centrum Studiów Humanistycznych UZ oraz Galeria Rektorat Uniwersytetu Zielonogórskiego. Obrady odbywały się w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Kartowie.

Wśród gości znaleźli się zarówno artyści, jak i teoretycy sztuki, kulturoznawcy, kuratorzy i krytycy sztuki. Z Instytutu Badań Sztuki Współczesnej z Kijowa, współorganizatora konferencji, przyjechała grupa naukowców: doc. dr Igor Savchuk, wicedyrektor instytutu ds. nauki - prof. dr hab. Hanna Veselovska, prof. dr hab. Iryna Zybavina, doc.

dr Asmati Chibalashvili, doc. dr Oksana Remeniaka, dr Andriy Sydorenko i dr Bohdan Tymofiienko. Z Wydziału Filozoficznego Narodowego Uniwersytetu im. Tarasa Szewczenki w Kijowie przyjechali: doc. dr hab. Svitlana Stoian, doc. dr Anastasiia Tormakhova, dr Inna Savynska i dr Ruslan Rusin. Z zaproszenia skorzystali także: prof. dr hab. Andrzej Zdanowicz z Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, dr hab. Jarosław Skutnik, prof. UŚ oraz dr hab. Adam Molenda, prof. UŚ z Instytutu Sztuki w Cieszynie Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, prof. dr hab. Olena Onischenko z Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu Teatru, Kina i Telewizji im. Karpenko Karego, doc. dr Timofiej Khochan z Instytutu Kulturologii Narodowej Akademii Sztuki Ukrainy w Kijowie, Bui Thi Ngoan z Thanh Hoa University of Culture, Sports and Tourism w Wietnamie, a także partnerzy konferencji: kierownik Polsko-Ukraińskiego Centrum Studiów Humanistycznych UZ, dr hab. Roman Sapeńko, prof. UZ i dr Marcin Sieńko z Instytutu Filozofii UZ. Instytut Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego reprezentowali: dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ, prodziekan Wydziału Artystycznego UZ, dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ, dyrektor Instytutu Sztuk Wizualnych, dr hab. Magda Gryśka, prof. UZ, dr hab. Ryszard Woźniak, prof. UZ, dr hab. Jarosław Łukasik, prof. UZ, dr Żyvia Leszkowicz-Baczyńska, mgr Marek Lalko - kierownik Galerii Rektorat Uniwersytetu Zielonogórskiego i jednocześnie jeden z kuratorów wystawy towarzyszącej konferencji oraz dr Artur Pastuszek, kierownik naukowy konferencji.

Jako że w dobie upowszechnienia technik reprodukcji obrazów standardem stał się opis rzeczywistości w kategoriach ikonosfery, zaś ekspansywny charakter nowych technologii oraz mediów wymaga nieustannej redefinicji relacji pomiędzy światem rzeczywistym, a jego cyfrowym odbiciem, pośród celów konferencji wskazano prezentację stanu badań dotyczących procesu głębokich zmian, jakie

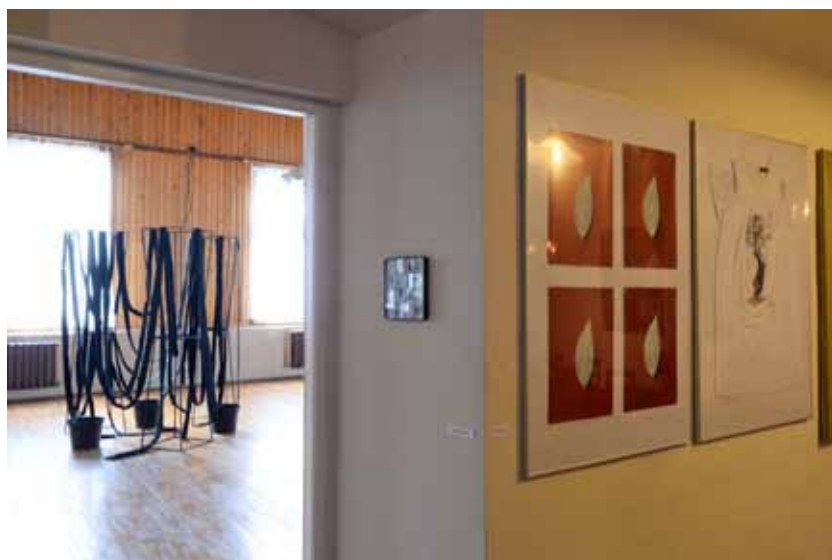

FOT. MAREK LALKO

dokonały się w obszarze praktyk artystycznych, a związanych z rozwojem i upowszechnianiem nowoczesnych technologii, ale także analizę przemian w obrębie widzenia, jego teorii i praktyki. Szczególny przedmiot zainteresowania stanowiły te modyfikacje działań twórczych, które określiły antropologiczny i społeczny wymiar modyfikacji, jakie przyniosła kultura masowa oraz nowa sytuacja twórczości artystycznej w dobie dynamicznego rozwoju mediów i społeczeństwa informacyjnego. Ostatnie dziesięciolecie bowiem, to niezwykle interesujący okres przeobrażeń społecznych, których osnową jest nowy charakter procesów poznawczych związany z dynamiką przepływu informacji i ewolucją narzędzi komunikacyjnych - to także czas, w którym zawiązywały się, dotąd obecne jedynie w postaci hipotetycznej, nowe reguły rynku sztuki. Stąd konieczna jest ocena zależności form artystycznej ekspresji od sposobów działania utrwalanych kulturowo - przesłedzenie, jak artystyczne środki wyrazu przenikają do obszaru aktywności społecznej.

Obszarem szczególnie determinowanym przez warunki historyczne i kulturowe jest wizualność - świat rozumiemy bowiem w dużej mierze przez obrazy, dlatego określenie statusu obrazu w kulturze współczesnej wraz z dominującymi strategiami estetycznymi stanowić powinno podstawę interpretacji zachodzących w jej ramach procesów. Tym samym problemem badawczym było wskazanie tego, co charakterystyczne, ale i swoiste w kulturze artystycznej, zwłaszcza zaś to, co mogłoby wyznaczyć specyficzną perspektywę wizualną. Sztuki, pomimo dziejowych perypetii, nie przestały znacząco wpływać na przemiany w obrębie kultury - katalizowanie takich zmian polega jednak obecnie na innym sposobie transmisji znaczących treści. Interesujące w tym kontekście jest także to, w jaki sposób przedmioty artystyczne - ale i inne, posiadające estetyczną formę wytwory człowieka - stały się trwalsze, „oporne” wobec upływu czasu, czy też to, jak modyfikacje technik wytwarzania wpłynęły na zmianę funkcjonalności, wartości estetycznej i redefinicję sensu poznawczego.

Wśród wystąpień znalazły się wykłady oraz prezentacje poświęcone wpływowi najnowszych technologii na praktyki artystyczne, ich modyfikowalności, reprodukowalności oraz zmianom w obrębie strategii odbiorczych (interaktywność). Adaptację nowych technologii i związaną z tym modyfikację tradycyjnych technik artystycznych, poszerzanie obszaru referencji dzieła - zwłaszcza w grafice, ale i realizacjach video - zaprezentowali Jarosław Skutnik (*W poszukiwaniu matryc / In search of matrices*) i Adam Molenda (*Nie maluję obrazów, nie kręcę filmów, nie dbam o linię / I don't paint pictures, don't make movies, do-*

FOT. MAREK ŁALKO

n't watch my figure). Intensywny rozwój zaawansowanych technologii oraz artystyczne eksperymenty zmierzające do wytworzenia nowego systemu obrazowania jako próby osiągnięcia swego rodzaju równowagi pomiędzy „kulturą słuchu” i „kulturą widzenia” przedstawiła Svitlana Stoian (*Media technologies in Ukrainian contemporary art projects / Technologie medialne w ukraińskich projektach sztuki współczesnej*). Znaczenie wykorzystania nowych technik cyfrowych w rozwoju sztuk performatywnych oraz *video artu*, sztuki eksperymentalnej, a także konsekwencje tworzenia wirtualnej i symbolicznej przestrzeni w Internecie przez artystów ukraińskich, opisała Oksana Remeniaka (*Part of digital media in contemporary Ukrainian art / Rola mediów cyfrowych we współczesnej sztuce ukraińskiej*), zaś problem symulaków, obrazów znoszących presję rzeczywistości, zacierających różnicę pomiędzy prawdą a imaginacją w obszarze nowych komputerowych technik filmowych, podjęła Iryna Zybavina (*Re-animation of simulacrum. Digitograph / Reanimacja symulakrum. Digitograf*). Na to, że współczesne praktyki artystyczne zostały zdominowane przez reżim estetyczny, który politycznie je przekształcił, sprawiając, że dzieła, będąc re-

FOT. MAREK ŁALKO

zaś Hanna Veselovska próbowała opisać przemiany warstwy wizualnej prezentacji współczesnego teatru ukraińskiego w odniesieniu do najnowszych technik cyfrowego przetwarzania obrazu i aktualności treści przedstawień (*Live and dead in digital technology theatre / To, co żywe i to, co martwe w teatrze cyfrowych technologii*). Roman Sapeńko wskazał użyteczne narzędzia do klasyfikacji sposobów artystycznego obrazowania świata (*Myślenie artystyczne a myślenie twórcze / Artistic thinking and creative thinking*), a interaktywność i użyteczność technik cyfrowych w nowych realizacjach muzycznych analizowała Asmati Chibalashvili (*Composer and new media. Enhancing capabilities / Kompozytor i nowe media. Poszerzenie możliwości*). Pośród wystąpień nie zabrakło także interpretacji nowych strategii organizacji przestrzeni w koncepcjach architektonicznych, które referowała Inna Savynska (*Znaczenie percepcji we współczesnej fenomenologii architektury / The meaning of perception in contemporary architectural phenomenology*), czy prób odniesień do aktualnych propozycji estetycznych, co było tematem wystąpienia Rusłana Rusina (*Estetyka wirtualności / Aesthetics of Virtuality*).

Analizując zatem wpływ obrazów cyfrowych na współczesną kulturę wizualną, konferencja umożliwiła wymianę doświadczenia naukowego w zakresie szeroko rozumianej teorii sztuki oraz praktyk artystycznych. Obradom - wykładom i prezentacjom - towarzyszyły warsztaty *master class* oraz wystawa *Trans-Port*, której kuratorami byli Mag-

dalena Gryśka oraz Marek Łalko - w przestrzeniach ośrodka w Karlowie zostały zaprezentowane prace uczestników konferencji odnoszące się do modyfikowanych form obrazowania, adaptacji cyfrowych technologii, supremacji i znaczenia obrazu w kulturze oraz związanej z tym nowej sytuacji poznawczej. W wystawie wzięli udział: Alicja Lewicka-Szczegóła, Magdalena Gryśka, Paulina Komorowska-Birger, Żywia Leszkowicz-Baczyńska, Bui Thi Ngoan, Basia Bańda, Patrycja Wilczek, Jarosław Skutnik, Adam Molenda, Andrzej Zdanowicz, Ryszard Woźniak, Jarosław Łukasik, Radosław Czarkowski, Marek Łalko, Jarosław Dzieścielewski i Jarosław Jeschke. Poza realizacją programu naukowego uczestnicy konferencji wzięli również udział w dyskusjach panelowych, które dotyczyły zakresienia ram współpracy naukowej Instytutu Sztuk Wizualnych UZ oraz Instytutu Badań Sztuki Współczesnej UNAS, a także wspólnych projektów artystycznych. Owocem obrad oraz artystycznego projektu będzie monografia przygotowywana wspólnie przez oba instytuty.

Artur Pastuszek

Wystawa w Galerii aj-aj

Od 8 do 21 czerwca br. w Galerii aj-aj miała miejsce wystawa **Kornela Ofierskiego** *Notes, Symbol, Zdarzenia*. Prezentuje ona kilkanaście prac litograficznych wykonanych na przestrzeni ostatnich kilku lat. Są one swobodnym dziennikiem, zbiorem pojedynczych zdań zamkniętych w formie graficznego języka. Wystawa, gdyby porównywać ją do tekstu pisanego, byłaby krótkimi frazami, wyrwanymi z kontekstu całości, w przeciwieństwie do obszernej wypowiedzi na konkretny temat. Buduje jednak spójny obraz osoby artysty poprzez powtarzalność, oszczędność w doborze środków, oraz wykorzystanie tylko jednej techniki druku, co stanowi świadomy wybór. Prezentowane na wystawie grafiki odnoszą się często do osobistych doświadczeń czy wspomnień artysty. Znaleźć tu można między innymi zobrazowanie pojedynczej rozmowy dotyczącej feminizmu, wspomnień związanych z relacją z matką, czy podróży z ukochaną osobą. Osią wystawy jest symbol, jaki według artysty umownie przypisany jest do każdego człowieka. Kształtuje się on właśnie na bazie codziennych zdarzeń i osobistych doświadczeń, które „zanotowane” w graficznej postaci przedstawiają proces poszukiwania formy indywidualnego znaku, zakodowanego w osobistych przeżyciach.

Kornel Ofierski
Maryna Mazur

Kornel Ofierski, ur. w 1990 r., absolwent Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Dyplom magisterski obronił w IV pracowni grafiki (litografia) pod kierunkiem prof. Stefana Ficnera. Zajmuje się głównie grafiką warsztatową, w szczególności litografią, oraz książką artystyczną. Swoje prace pokazywał między innymi w galeriach w Poznaniu, Świnoujściu i Katowicach. Współtworzył poznański kolektyw artystyczny #000000, działający od 2015 do 2017 roku. Jest jednym z założycieli czytelnicy/pracowni książki artystycznej Ostrów, w której był kuratorem wielu wystaw zbiorowych i indywidualnych. Tworzył projekty m.in. dla Malta Festival Poznań, Poznań Design Days, Poznań Art Week czy Xprint.

Kuratorka: Maryna Mazur, współpraca: Piotr Szurek

Wystawa w Galerii Rektorat

Sztuka to kłamstwo, które pozwala uświadomić nam prawdę

Tytuł wystawy pedagogów i studentów Katedry Działań Interdyscyplinarnych jest parafrazą znanego cytatu Pabla Picassa: *Sztuka to kłamstwo, które pozwala uświadomić sobie prawdę*.

Sztuka zawsze rządziła się własnymi prawami i posługiwała specyficznym językiem pełnym symboli i ukrytych znaczeń. Niektórzy twórczość nazywają rodzajem kuglarstwa, popisami czy sposobem manipulacji. Artyści powinni zatem ponosić konsekwencje swojej pracy i chodzić z coraz dłuższym nosem za to, że kpią sobie z ludzi, nie szanują ogólnie przyjętych prawd. Jednak wszystko tkwi w intencjach. Rzadko twórca chce przekazać światu coś nieistotnego, mało ważnego,

nieznaczącego. Niech więc żongluje różnymi sztukami i „nieprawdą” tak jak tworzywem, bo dzięki temu udaje mu się, choć trochę, dociec do prawdy, istoty rzeczy, czym w ostatecznym rozrachunku czyni dużą wartość.

Artyści przez filtry własnej, emocjonalnej wrażliwości widzą, odbierają i odczuwają świat więcej, uważniej, głębiej, pełniej. W pracy, używając całego arsenału środków i rodzajów narracji, posługują się często iluzją, przedstawiają coś, co istnieje w rzeczywistości posiłkując się sugestiami i pozorami. Wieloma znaczeniami poruszają wyobraźnię widza, aby ten ujrzał rzeczywistość nieco inaczej niż zwykle ją postrzega, czyniąc sztukę komentarzem niewygodnych tematów, zazwyczaj wypieranych z własnej czy społecznej świadomości. Chcąc przyciągnąć uwagę, wzbudzić zainteresowanie odbiorców, krytyki czy kolekcjonerów, chcą znaleźć swoją oryginalność, niekiedy podzielać

FOT. MAREK LALKO

szokiem, stworzyć tajemnicę, zagadkę, sugestię. Sposób komunikowania się artysty z odbiorcą bywa zaskakujący, niezrozumiały, często rodzi niezrozumienie a nawet niechęć. To, co dla twórcy jest codziennością, dla jego odbiorcy może stać się barierą nie do przejścia.

Różnorodne postawy artystyczne w kontekście relacji mistrz-uczeń prezentuje siedemnastu uczestników wystawy *Sztuka to kłamstwo*, które pozwala uświadomić nam prawdę. Prace studentów ukazują efekty głównych założeń programu dydaktycznego realizowanego w Katedrze Działań Interdyscyplinarnych Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi w obrębie wszystkich specjalności: *projekty wizualne, animacja, techniki teatralne filmowe i telewizyjne, fotografia i multimedia*. Programy poszczególnych pracowni podczas kolejnych etapów kształcenia przewidują artystyczne działania na granicy różnych dyscyplin sztuki, w miejscu wzajemnego łączenia i przenikania się rozmaitych mediów, warsztatów, narzędzi i nowoczesnych technologii. Współpraca między pracownikami daje możliwość tworzenia studenckich projektów artystycznych łączących zagadnienia realizowane w pracowniach artystycznych i poza katedrą, w pracowniach zawodowych

związanych ściśle z poszczególnymi specjalnościami. Taki charakter kształcenia poszerza pole poszukiwań artystycznych, aktywizuje kreatywność i daje swobodę wypowiedzi. W rezultacie powstają zintegrowane, oryginalne projekty twórcze. „Uniwersalny artysta”, już jako absolwent na polu sztuki, jest gotowy w życiu zawodowym realizować złożone projekty i nie ogranicza się wyłącznie do jednej dyscypliny. Jest przygotowany, aby w sposób przemyślany, odpowiedzialny i rzetelny swobodnie wyrażać swoją artystyczną osobowość. Obrazuje, „porozurkuje”, tworzy iluzje, realizuje wizje, tworzy dając upust wyobraźni i kreując artystyczne światy.

Uczestnikami wystawy jest ośmiu pedagogów Katedry, z których każdy zaprosił do zaprezentowania swoich działań twórczych jednego studenta. Ekspozycja została dodatkowo wzbogacona o prace dr hab. Aleksandry Gieragi, która jeszcze do niedawna należała do naszego zespołu, a obecnie zasila skład nowopowstałego Wydziału Malarstwa i Rysunku łódzkiej akademii.

Andrzej Michalik
Kierownik Katedry Działań
Interdyscyplinarnych

* * *

11 maja 2018 r. w Galerii Rektoratu Uniwersytetu Zielonogórskiego odbył się vernisaż wystawy prac pedagogów i studentów Katedry Działań Interdyscyplinarnych Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi pt. *Sztuka to kłamstwo, które pozwala uświadomić nam prawdę*. Kuratorami wystawy byli: dr hab. Andrzej Michalik, dr Maciej Bohdanowicz.

Uczestnicy wystawy:

dr hab. Andrzej Michalik, dr hab. Rafał Sobiczewski, dr hab. Marta Tomczyk, dr Maciej Bohdanowicz, dr Przemysław Wachowski, dr Tadeusz Wodźński, mgr Wojciech Dzięcioł, mgr Bartłomiej Michalski, dr hab. Aleksandra Gieraga (Wydział Malarstwa) i Rysunku/Katedra Malarstwa), Adrian Ciszek, Joanna Dębowska, Bogna Juchnowicz, Agnieszka Kumańska, Barbara Mydlak, Barbara Olejarczyk, Dorota Szczepaniak, Barbara Szewczyk.

Radku

udało mi się zebrać materiały potrzebne do napisania tekstu wstępu do katalogu wystawy pt. *Sztuka to kłamstwo, które pozwala nam ujrzeć prawdę*, Katedry Działań Interdyscyplinarnych Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuk Wizualnych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Maciej Bohdanowicz, projektant katalogu określił objętość tekstu po 5 tysięcy znaków dla Ciebie i dla mnie. Termin oczywiście jak najszybciej, ale deadline określił na dzień 7.04.2018.

Pozdrawiam.
Andrzej Michalik

(treść zapożyczona z maila wysłanego do mnie 23 marca 2018)

Jest 19 kwietnia, więc już po „deadlin’ie”. Nadrabiam czas i 5000 znaków. To spotkanie z Andrzejem Michalikiem, Maciejem Bohdanowiczem i ich przyjaciółmi, jest kolejnym z wielu, ale na płaszczyźnie akademickiej i pracownianej - trzecie. Wcześniej mieliśmy okazję współpracować przy projekcie *rysunek x rysunek x rysunek* (maj 2012; gal. PWW ISW WA UZ). Wówczas w projekt zaangażowana była, obok Pracowni Rysunku i Intermediów prof. ASP Andrzeja Michalika (ASP Łódź), Intermedialna Pracownia Rysunku prof. UA Anny Tyczyńskiej (UA Poznań) i z ramienia Instytutu Sztuk Wizualnych (UZ Zielona Góra) moja Pracownia Rysunku i Intermediów. Ideą przewodnią tej prezentacji, wśród wielu innych idei przewodnich, było jak wówczas zaznaczyłem we wstępie do katalogu, ukonstytuowanie rysunku i działań okołorysunkowych, jako autonomicznych wypowiedzi artystycznych. Wątek ten postanowiliśmy zaktualizować dwa lata później w przestrzeniach zbąszyńskiego Muzeum Regionu Kozła wystawą *Kooperacja*. Tym razem do współpracy zaprosiliśmy Pracownię Rysunku i Intermediów prof. Pauliny Komorowskiej-Birger, Pracownię Rysunku i Intermediów prof. UZ. Alicji Lewickiej-Szczegóły (obie pracownie także związane z ISW WA UZ). To spotkanie miało charakter bardziej interwencyjny, warsztatowy. W przestrzeniach goszczącego nas muzeum, lokalizowaliśmy realizacje nasze i naszych studentów. Całość w myśl działań site specific.

Tym razem nasza współpraca opiera się na prezentacji Katedry Rysunku i Intermediów łódzkiej ASP w przestrzeniach zielonogórskiej, uniwersyteckiej Galerii Rektorat. Tytuł, bądź hasło *Sztuka to kłamstwo, które pozwala nam ujrzeć prawdę*, jest jak sądzę wspólnym dziełem duetu Michalik/Bohdanowicz. Znając subtelne poczucie humoru jednego i drugiego, domniemuję, iż szefostwo (łódzcy kuratorzy) postanowiło postawić zarówno swoich studentów jak i samych siebie, a być może przede wszystkim odbiorcę, w dyskomforcie przewrotności tego stwierdzenia. Autorytet takiego sądu, powołanego jako założenie wypowiedzi dużej grupy twórców, każe natychmiast zastanowić się każdemu nieco bardziej uważnemu odbiorcy, po co wobec tego nam taka sztuka, która nas oszukuje, i czy w ogóle możliwym jest opisanie prawdy za pomocą kłamstwa? Czyż podstawowym założeniem twórcy nie powinna być szczerść wypowiedzi?

Prawem artysty jest oczywiście wprowadzanie odbiorcy za pomocą różnych środków w orbitę przedstawianych znaczeń, ale czy artysta ma prawo kłamać, by przekonać go do własnych racji? Innym prawem artysty jest prowokacja - i tu artysta może posłużyć się kłamstwem, lub bardziej, manipulacją. Jednak jedno i drugie w takim wypadku staje się tylko narzędziem, za pomocą którego twórca dekoduje intencjonalność znaczeń. Zwykle też w takich wypadkach autor dzieła daje odbiorcy możliwość wglądu (a przynajmniej, moim zdaniem, powinien dać) w proces twórczy, który uzasadniałby posłużenie się fałszywą materią. Hasło *Sztuka to kłamstwo, które pozwala nam ujrzeć prawdę* ma sporo z machiavellicznego sposobu osiągania celu. Możliwość „przekucia” fałszu w prawdę jest wg mnie zabiegiem mocno wątpliwym, zwłaszcza z punktu widzenia etycznego. Z punktu widzenia artysty będę bronił jednak takich pojęć jak relatywizm prawdy, alternatywa wypowiedzi, prawda subiektywna etc. Te bowiem zjawiska są gwarantem wolności wypowiedzi artystycznej z jej immanentnymi cechami - twórczą szczerością i świadomością.

Znając twórczość Andrzeja i Macieja, jak również poznawszy ich sposób pracy dydaktycznej, pozostaję w prze-

konaniu, że stosując ryzykowną figurę retoryczną, prowokują zarówno młodych artystów, jak i odbiorcę do postawienia pytania o iluzoryczną prawdę obrazu, o prawo artysty do manipulacji obrazem rzeczywistości i jej etycznego wymiaru, o to czy sztuka będąc komentarzem do otaczających nas zjawisk może bezkarnie „zamieniać” prawdę w fałsz i wreszcie, czy uczciwym jest wyprowadzanie „prawdziwych” wniosków w oparciu o fałszywe przesłanki. Artysta ma prawo do nazywania „czarnego, białym”, ale czy będzie to fałszem, czy też może tylko alternatywą zaproponowaną przez twórcę?

Sztuka jest i powinna być ryzykiem sądów, a w tym kontekście wystawa o wyżej przytoczonym tytule jest ważnym i aktualnym głosem. Czy powinniśmy oczekiwać gotowej odpowiedzi? Istotą sztuki jest zadać pytanie, skomentować rzeczywistość, odnotować zjawisko... czy wartościować? Kiedy artysta wartościuje, istnieje szansa, że stanie się apologetą takich czy innych systemów. Czy taką ma być jego rola? M.in. takie pytanie zdają się przygotowywać nam organizatorzy prezentacji.

Radek Czarkowski

Wystawa w PWW

25 maja 2018 r. w Galerii PWW odbył się wernisaż wystawy Anny Perlowskiej-Weiser.

Anna Perlowska-Weiser ukończyła studia na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie. Od 2000 r. jest pracow-

ŁÓDKA JONASZA, AKWAFORTA, AKWATINTA, PLEKSORYT, 2016

JADA, JEMENICI, AKWAFORTA, AKWATINTA 2017

nikiem naukowo-dydaktycznym na macierzystej uczelni. W 2009 r. otrzymała tytuł naukowy doktora sztuki, w dziedzinie sztuk plastycznych. Prowadzi zajęcia z zakresu grafiki warsztatowej, w technikach druku wklęsłego. Uczestniczyła w kilkudziesięciu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i zagranicą. Laureatka konkursów graficznych min.: V Ogólnopolskiego konkursu graficznego im. Ludwika Meidnera, IV Triennale Tczewskiego, III Triennale Plastyki Włocławskiej oraz kilku edycji Grafiki i Rysunku Roku w Lublinie. Pomysłodawczyni i kuratorka cyklicznej wystawy Miesiąca Grafiki w Lublinie. Domeną Anny Perłowskiej-Weiser jest grafika warsztatowa z ulubioną techniką akwaforty.

W swoich ostatnich pracach inspirowane są podróżami do Izraela, aglomeracją miejską i pustynią.

Piotr Szurek

Akwaforty i akwatinty Anny Marii Perłowskiej-Weiser

Anna Maria Perłowska-Weiser z charakterystyczną dla siebie skłonnością do wycinania, dzielenia, redukcji poszczególnych kadrów, tworzy rzeczywistość, co prawda złożoną z elementów istniejących, ale wykreowaną wyłącznie na potrzeby jej pobudzonej wyobraźni. Tworząc nadal w technice akwaforty i akwatinty, dodając do nich zdobycze współczesnej holografii i innych - najnowszych - rozwiązań technicznych, w tym autorskiego pleksorytu,

wykorzystuje perfekcyjnie ich zróżnicowane możliwości wyrazowe. Całkowicie nowym elementem jest również kolor, delikatny i wyciszony, który zaczyna jednak odgrywać coraz większą rolę w starannie usystematyzowanym warsztacie graficznym artystki. Obok w dalszym ciągu bliskich jej szarości, pojawiają się bowiem duże partie srebrnych płaszczyzn oraz spłowiałego złota, przechodzącego w łamane ugry i delikatne brązy. Płaszczyzny te stają się tłem dla potraktowanych graficznie elementów zabytkowej architektury, drobnych ornamentów, a także całych wersów autentycznych tekstów, zapisanych w mającym zdecydowanie dekoracyjną kaligrafię alfabecie hebrajskim, sylwetek ptaków, zwierząt czy - sporadycznie - postaci ludzkich. To w dużej mierze efekt fascynacji egzotyczną dla Europejczyka rzeczywistością, w tym - wspomnianą wyżej - pustynią Negew. Jej chropawa i pokruszona, pełna zaskakujących zakamarków i tajemnic kamiennie-piaszczysta powierzchnia, która wbrew pozorom tętni życiem, o subtelnej kolorystyce, zmieniającej się pod wpływem padających promieni słonecznych, staje się punktem wyjścia dla wnikliwych rozważań Anny Marii Perłowskiej-Weiser nad historią i kulturą tej niezwykle - niespokojnej, pełnej kontrastów - części świata, a także roli, jaką odegrał w tym wszystkim Stwórca oraz potomkowie Adama i Ewy.

Lechostaw Lameński

BIEŻĄCE OSIĄGNIĘCIA STUDENTÓW ISW

Toruń / Kraków / Poznań
Międzynarodowy Konkurs Rysunku Studenckiego
NAD_RYSOWAĆ / TORUŃ_2018

Studenci Instytutu Sztuk Wizualnych zakwalifikowali się do konkursowej 8. edycji Międzynarodowej Wystawy Rysunku Studenckiego Toruń'2018. Jest to konkurs organizowany przez Zakład Rysunku Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Jury Międzynarodowego Konkursu Rysunku Studenckiego NAD_RYSOWAĆ rozpatrzyło 302 zgłoszenia, do wystawy zostało zaproszonych 91 artystów - w tym sześć studentów naszego Instytutu:

Blanka Chlebowska-Saniuk (*malarstwo*), Joanna Fuczek (*sztuki wizualne*), Zbigniew Liberski (*sztuki wizualne*), Marta Rajewska (*malarstwo*), Grażyna Rymaszewska (*malarstwo*), Katarzyna Smugarzewska (*sztuki wizualne*).

Zakwalifikowane prace przygotowane zostały pod opieką merytoryczną pedagogów ISW: Radosława Czarkowskiego, Aleksandry Kubiak, Alicji Lewickiej-Szczegóły.

Organizatorzy Międzynarodowego Konkursu Rysunku Studenckiego NAD_RYSOWAĆ tak formułują ideę wystawy: *Założeniem wystaw organizowanych przez Zakład Rysunku Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu od 2008 r. jest pokazanie rysunku w całej jego różnorodności, poczynając od dobrego rysunku klasycznego, przez rysunek użytkowy, ilustracyjny, poprzez rozwiązania mniej konwencjonalne, przybierające formę animacji, akcji, performance, instalacji aż po realizacje czysto konceptualne.*

Czym jest tytułowe NAD_RYSOWANIE, które stało się hasłem przewodnim tegorocznej edycji?

Refleksją nad przekraczaniem rysunkowych granic, więcej niż rysunkiem. Koncepcja tej edycji krąży wokół prostej rady jaką zostawił po sobie prof. Krzysz-

tof Cander, wybitny pedagog i wszechstronny artysta, która brzmiała: *Więcej rysować! To więcej zamieniamy w NAD_RYSOWANIE, czyli wartość dodaną. Interesują nas przekroczenia: W obszarze rysunku klasycznego, poszukujemy jeszcze precyzyjniej odtwarzanej rzeczywistości, a może wyjścia w stronę NAD_REALIZMU? W obszarze rysunku reportażowo-codziennego, szukamy przejawów NADaktywności rysunkowej, objawiającej się rysowaniem bez przerwy, na zajęciach i na marginesach, w szkicownikach, na papierze, ale też na wszystkich innych podłożach. W obszarze rysunku eksperymentalnego*

- 1 JOANNA FUCZKO „HADY JAKYSY”
- 2 GRAŻYNA RYMASZEWSKA „KSIAŻKI”, OBIEKTY, TECHNIKA WŁASNA
- 3 MARTA RAJEWSKA „CZARNE SŁOŃCA”, TECHNIKA WŁASNA: OLEJ, AKRYL
- 4 ZBIGNIEW LIBERSKI „PRZESTRZEŃ ZAWŁASZCZONA”, OBIEKTY, TECHNIKA WŁASNA: KARTON
- 5 KATARZYNA SMUGARZEWSKA „KOLEKCJA”
- 6 BLANKA CHLEBOWSKA-SANIUK „ZAPOMNIANE”, TECHNIKA WŁASNA: PAPIER, TUSZ

oczekujemy wyjścia poNAD płaszczyznę, w przestrzeń, poza ściany galerii...

Inauguracyjne otwarcie wystawy odbyło się 11 maja 2018 r. w Galerii Sztuki Wozownia w Toruniu, ale prace uczestników konkursu będą pokazywane także w innych galeriach jeszcze przez cały rok, m.in.: BWA Bydgoszcz - 20 listopada - 29 grudnia 2018 r., Galeria R+, ASP Szczecin - styczeń 2019 r., Fabryka Sztuk Tczew - 1 - 28 lutego 2019 r., SOK Suwałki (Galeria Chłodna) - 8 marca - 30 kwietnia 2019.

<https://rysowac.wordpress.com/>

LIWIA LITECKA, LINIA, FOTOGRAFIA CYFROWA, 57X207CM, 2015

ZDJĘCIE Z OTWARCIA WYSTAWY; OD LEWEJ LENA BEDNAR (DYREKTOR WBPICAK), MIECZYSLAW CYBULSKI (PREZES FOTOKLUBU RP), LIWIA LITECKA; FOT. MATEUSZ KISZKA

XI Międzynarodowe Biennale Fotografii Artystycznej *Dziecko 2018* / POZNAŃ

1 czerwca br. w Galerii Sztuki Rozruch w Poznaniu (ul. Jackowskiego 5-7) otwarto pokonkursową wystawę XI Międzynarodowego Biennale Fotografii Artystycznej *Dziecko 2018*. Wydarzenie organizowane przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu, objęte zostało patronatem Międzynarodowej Federacji Sztuki Fotograficznej (nr 2018/099), Stowarzyszenia Twórców Fotoklubu RP oraz Polskiego Komitetu Narodowego UNICEF.

Na konkurs nadeszło 752 zdjęcia 274 autorów z 32 krajów, z czego jury do prezentacji pokonkursowej zakwalifikowało 84 zdjęcia 69 autorów. Wśród eksponowanych fotografii znalazła się praca studentki Wydziału Artystycznego UZ (kierunek *malarstwo*) Liwii Liteckiej pt. *Linia*.

Więcej na stronie: www.wbp.poznan.pl/fotografia/wydarzenia/dziecko-2018

Transgrafia 2018 / Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie

Do wystawy pierwszej edycji konkursu *transgrafia 2018* organizowanego przez Stowarzyszenie Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie zakwalifikowano pracę studentki Instytutu Sztuk Wizualnych WA UZ Liwii Liteckiej.

Założeniem Organizatorów konkursu było „...zaprezentowanie prac niestandardowych, przekraczających ramy klasycznej grafiki artystycznej, poszerzających reguły graficznej gry, odważnie wkraczających w przestrzeń wystawienniczą i harmonijnie łączących różne środki wyrazu, a także klasyczne i nowe media”.

LIWIA LITECKA, ZNACZKI, DRUK SUCHY OFFSET, 35 X 71 CM

Praca pt. *Znaczk*, która znajdzie się na ekspozycji, powstała w Pracowni Rysunku i Intermediów prof. UZ Alicji Lewickiej-Szczegóły, ad. dr Aleksandry Kubiak.

Wernisaż odbędzie się 7 lipca br. w dawnej fabryce tytoniu przy ul. Dolnych Młynów 10 w Krakowie o godz. 17.00. Wystawa czynna będzie do 15 września 2018r.

Więcej na stronie: www.triennial.cracow.pl/4228-transgrafia.html

zebrała prof. UZ Alicja Lewicka-Szczegóła

Wybór

2 czerwca 2018 r. w Galerii Po 111 Schodach w MDK2, w pięknym, zabytkowym budynku poklasztornym siostr bernardynek w Lublinie, odbyło się otwarcie wystawy prac studentów z Instytutu Sztuk Wizualnych UZ. Wystawa jest zbiorem ponad 60 prac autorstwa 28 studentów, powstałych w okresie ostatniego roku (z dwoma wyjątkami, sięgającymi kilku lat wstecz), reprezentujących większość pracowni instytutowych. Tytułowy wybór to nie tylko selekcja tych najlepszych prac, to również chęć przedstawienia różnych postaw studenckich, a także kierunków jakie sobie obierają w poszczególnych pracowniach u poszczególnych prowadzących. Widoczne jest to w nierzadko odmiennych pracach tego samego autora, powstałych w różnych pracowniach i odmiennych technikach, co z pewnością wpływa na ich finalną formę. Wystawa została

wpisana w bogatą ofertę imprez, odbywających się w ramach głośnej w całym rejonie „Lubelskiej Nocy Kulturalnej 2018”.

Zespół pracowników MDK2 pomógł w realizacji wystawy technicznie, jak i merytorycznie oraz stworzył serdeczną atmosferę, za co jako kurator wystawy jestem ogromnie wdzięczny.

Mirosław C. Gugata.

Nagroda

Otoczenie, animacja dyplomowa Barbary Rządźkiej z Uniwersytetu Zielonogórskiego wykonana w technologii Fulldome (pozwalającej na wyświetlanie obrazu na sferycznym ekranie kopuły) została doceniona przez międzynarodowe jury i otrzymała nagrodę JANUS Student Award na 12. edycji FullDome Festival w Jenie (Niemcy), najbardziej prestiżowego i najstarszego festiwalu Fulldome na świecie.

Barbara Rządźka jest absolwentką Instytutu Sztuk Wizualnych, Wydziału Artystycznego, Uniwersytetu Zielonogórskiego, kierunku *sztuki wizualne* oraz graficzką w Centrum Nauki Keplera - Planetarium Wenus w Zielonej Górze.

Animacja jest dyplomowym projektem licencjackim, powstałym pod kierunkiem dr. Piotra Czecha, zrealizowanym w Planetarium Wenus, jako efekt fascynacji możliwościami, jakie daje technologia Fulldome. Temat pracy wynika z zainteresowań autorki, która jest również absolwentką architektury wewnątrz ISW WA UZ w Pracowni Projektowania Mebla prowadzonej przez dr Annę Owsian-Matyję.

Otoczenie prezentuje wybrane modele foteli i krzeseł z ostatnich 150 lat, których forma nawiązuje do koła. Okrąg jest elementem łączącym sferyczny ekran wybranego medium i przedstawiane siedziska. Tytuł animacji jest grą słów - nawiązuje zarówno do motywu przewodniego oraz jego ruchu, a także do mebli, które znajdują się w naszym otoczeniu, a jednak często pozostają przez nas niezauważone. Projekt ten był próbą sprawdzenia na ile abstrakcyjna animacja (w kontekście standardowych treści prezentowanych w planetariach) może odnaleźć się w murach placówki zajmującej się edukacją oraz promocją nauki i sztuki. Autorem muzyki do pokazu jest Mateusz Wiśniewicz, główny specjalista w Centrum Nauki Keplera - Planetarium Wenus.

Obrona dyplomu odbyła się we wrześniu 2017 r. w Centrum Nauki Keplera - Planetarium Wenus w Zielonej Górze, był to pierwszy obroniony dyplom wykonany w technologii Fulldome na Uniwersytecie Zielonogórskim.

FOT. BENON BUJNOWSKI